

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v trestnej veci obžalovaného **L. F. a spol.**, pre trestný čin vydierania spolupáchatelstvom podľa § 9 ods. 2 k § 235 ods. 1, ods. 2 písm. a/, ods. 3 písm. b/ Tr. zák. č. 140/1961 Zb. účinného do 1. januára 2006 a iné, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 17. marca 2011 v Bratislave, o návrhu obžalovaného L. F. na odňatie a prikázanie veci rozhodol

t a k t o :

Podľa § 25 ods. 1 Tr. por. účinného do 1. januára 2006, trestná vec proti obžalovanému L. F. a spol., vedená na Krajskom súde v Nitre pod sp. zn. 4 Nto/2/2011, **sa tomuto súdu neodníma.**

O d ô v o d n e n i e

Prokurátor Okresnej prokuratúry Nitra podal dňa 15. novembra 2001 na Okresný súd Nitra obžalobu na L. F. a spol., pre trestný čin vydierania spolupáchatelstvom podľa § 9 ods. 2 k § 235 ods. 1, ods. 2 písm. a/, ods. 3 písm. b/ Tr. zák., účinného do 1. januára 2006 a iné.

Obžalovaný podal dňa 24. januára 2011 písomne na Okresný súd Nitra podnet na odňatie trestnej veci Okresnému súdu Nitra ako i Krajskému súdu v Nitre z dôvodu zaujatosti, pričom vzniesol taktiež námietku zaujatosti voči predsedníčke senátu JUDr. L. K..

Uznesením Okresného súdu Nitra, sp. zn. 5 T 108/2001, zo dňa 27. januára 2011 bolo rozhodnuté, že predsedníčka senátu JUDr. L. K. nie je vylúčená z vykonávania úkonov v danom trestnom konaní.

Proti uvedenému uzneseniu podal obžalovaný F. sťažnosť a vec bola predložená Krajskému súdu v Nitre dňa 1. marca 2011.

Krajský súd v Nitre predložil dňa 9. marca 2011 trestnú vec na Najvyšší súd Slovenskej republiky vzhľadom na žiadosť obžalovaného o delegáciu jeho trestnej veci mimo pôsobnosť Krajského súdu v Nitre.

Najvyšší súd Slovenskej republiky na podklade návrhu obžalovaného preskúmal predložený spisový materiál a zistil, že návrh na odňatie a prikázanie veci nebol dôvodný.

Podľa § 25 ods. 1 Tr. por. účinného do 1. januára 2006 z dôležitých dôvodov môže byť vec príslušnému súdu odňatá a prikázaná inému súdu toho istého druhu a stupňa; o odňatí a prikázaní rozhoduje súd, ktorý je obom súdom najbližšie spoločne nadriadený.

Pojem „dôležitý dôvod“ nie je v Trestnom poriadku definovaný. Jeho obsah a význam je teda zverený orgánom aplikácie práva, t.j. v tomto prípade súdom. Konštantná judikatúra najvyššieho súdu zahŕňa pod pojem „dôležitý dôvod“ také skutočnosti, ktoré pomôžu lepšie zistiť skutkový stav, výchovne pôsobiť na páchatel'a, ako aj nevyhnutnosť vykonania spoločného konania, a najmä zabezpečiť uplatnenie zásad trestného konania, ktorých účelom je dosiahnuť spravodlivé rozhodnutie v súlade s objektívnou pravdou. Nie menej dôležitými sú aj dôvody hospodárnosti konania. Pri úvahách, či sú v konkrétnom prípade dané dôležité dôvody pre odňatie a prikázanie veci, treba hodnotiť všetky okolnosti odôvodňujúce takýto postup vo vzájomnej súvislosti a pri posudzovaní ich opodstatnenosti a závažnosti je potrebné prizerať aj na význam zákonných ustanovení o príslušnosti súdov a sudcov [napr. uznesenie Najvyššieho súdu (ďalej len „NS SR“) zo dňa 6. februára 1996, sp. zn. Ndt 99/94, uverejnené v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky (ďalej len „Zbierka“), zväzok 1 – 2, str. 17; uznesenie NS SR zo dňa 27. júna 2000, sp. zn. 4 Tz 12/2000, uverejnené v Zbierke, zväzok 6, str. 7].

Obžalovaný v návrhu tvrdí, že „dôležitým dôvodom“ na odňatie a prikázanie veci je údajné prepojenie aj sudcov krajského súdu na miestnu prokuratúru a policajné zložky, ktorí sú údajne voči nemu zaujatí.

Z pripojeného vyjadrenia sudcov krajského súdu, s výnimkou sudcu JUDr. Š. H. a sudkyne JUDr. E. M., súd zistil, že títo sa necítia zaujatí.

Podľa Čl. 48 ods. 1 veta prvá Ústavy Slovenskej republiky nikoho nemožno odňať jeho zákonnému sudcovi.

Ide o významnú ústavnú zásadu, ktorú treba dôsledne zachovávať, to znamená brať ju do úvahy aj pri rozhodovaní o návrhoch na odňatie a prikázanie veci príslušnému súdu podľa § 25 ods. 1 Tr. por. Odňatie a prikázanie veci podľa vyššie citovaného ustanovenia je výnimkou z tejto ústavnej zásady.

Na odňatie a prikázanie veci (delegáciu) musí existovať dôležitý dôvod, čím sa zdôrazňuje výnimočnosť takéhoto postupu.

Podľa § 30 ods. 1 Tr. por. č. 141/1961 Zb. účinného do 1. januára 2006 z vykonávania úkonov trestného konania je vylúčený sudca alebo prisediaci, vyšší súdny úradník, probačný a mediačný úradník, prokurátor, vyšetrovateľ, policajný orgán a zapisovateľ, u ktorého možno mať pochybnosť o nezáujatosti pre jeho pomer k prejednávanej veci alebo k osobám, ktorých sa úkon priamo dotýka, k ich obhajcom, zákonným zástupcom a splnomocnencom, alebo pre pomer k inému orgánu činnému v tomto konaní.

Takýto pomer pri dotknutých sudcoch krajského súdu zistený nebol a subjektívny pocit obžalovaného o prípadnej možnej zaujatosti je právne irelevantný.

S ohľadom na všetky vyššie uvedené dôvody, Najvyšší súd Slovenskej republiky neodňal Krajskému súdu v Nitre trestnú vec obžalovaného Ľ. F..

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave dňa 17. marca 2011

JUDr. Peter H a t a l a, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia : Ing. Alžbeta Kóňová